

Formueskat til Staten, der afløste Loven af 15. Maj 1903, blev det imidlertid bestemt, at der skulde oprettes et for hele Landet fælles Overskatteraad, Landsoverskatteraadet, som det blev kaldt, og som Følge deraf bortfaldt de tidligere Bestemmelser, der som nævnt fandtes i § 20 i Loven af 15. Maj 1903, om et Overskatteraad for hver Amtsrads-kreds. Da der til disse Overskatteraad i Henhold til den nævnte Paragraf i den tidligere Lov foruden de Afgørelser, som vedrørte Statskatten, var henlagt Afgørelsen af de Spørgsmaal, der vedrørte Erhvervsbeskatningen, altsaa den interkommunale Beskatning, vil det ses, at vi allerede fra 1. Januar i Aar, hvor den nye Lovbestemmelse om Landsoverskatteraadet traadte i Kraft, ikke har nogen Myndighed til Afgørelse af de Spørgsmaal, som tidligere var henlagte under de af mig nævnte Overskatteraad. Det vil derfor være nødvendigt at tage Bestemmelse om, paa hvilken Maade disse Spørgsmaal om den mellemkommunale Beskatning eller Erhvervsbeskatningen skal afgøres. Jeg har da ment det rigtigst i saa høj Grad som muligt at holde mig til de Bestemmelser, der fandtes i Loven af 15. Maj 1903, hvorefter der var et Overskatteraad for hver Amtsrads-kreds. Det er dog en Selvfølge, at der formentlig ikke er nogen Anledning til at lade Finansministeren, ej heller Indenrigsministeren udnævne specielt to Medlemmer til hvert af disse Amtsoverskatteraad. Det er i Virkeligheden kun kommunale Skatte-sager, det drejer sig om; de faar ingen Afgørelser at træffe med Hensyn til Statskatten. Jeg har da foreslaaet, at der for hver Amtsrads-kreds skulde oprettes et særligt Udvalg, bestaaende af Amtmanden som Formand og to af Amtsradet valgte Medlemmer og, for saa vidt som Talen er om Spørgsmaal, der vedrører en af Købstæderne, da den paagældende Købstads Overligningskommisssær, nøjagtig som Forholdet har været hidindtil. Det vil ses, at den eneste Forandring fra det hidtilværende er, at de to Medlemmer, der blev valgte af Finansministeren, falder bort, medens i øvrigt Sammensætningen af de paagældende Udvalg eller Overskatteraad er bibeholdt. Jeg gør opmærksom paa, at der paa et vist Tidspunkt under Skatte-lovenes Forhandling i Fjor var Udsigt til, at Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten, saaledes som af Regeringen foreslaaet, skulde være traadt i Kraft allerede 1. April 1912. I saa Fald havde det været nødvendigt allerede i afvigte Rigs-

dagssamling at faa foreslaaet og vedtaget et Lovforslag saaledes som det, der her foreligger. I sidste Øjeblik blev, saa vidt jeg ved, navnlig af Hensyn til Ønsker fra Københavns Kommunalbestyrelse, Lovens Ikrafttræden udsat et Aar. Som Følge heraf har jeg kunnet vente til i Aar med Forelæggelsen af et Lovforslag som det, jeg her har den Ære at fremsætte for det høje Ting.

I den i Fjor vedtagne Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten er der givet fornøden Bemyndigelse til at lade Landsoverskatteraadet træffe Bestemmelse i de af mig nævnte Spørgsmaal, for saa vidt vedrører Københavns og Frederiksberg Kommuner, idet det fornødne i saa Henseende er overladt til Fastsættelse ved kongelig Anordning. Finansministeren har imidlertid fundet det ønskeligt, at man, da der alligevel maatte fremsættes og af Rigsdagen vedtages et Lovforslag vedrørende saadanne Spørgsmaals Afgørelse, for saa vidt vedrører den øvrige Del af Landet, saa tillige for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende oprettede tilsvarende Institutioner eller Myndigheder eller Skatteraad, hvad man nu vil kalde det, saa at Landsoverskatteraadet kunde blive fri for at beskæftige sig med de Sager, som ganske vist ved kongelig Anordning kunde henlægges til dette, idet Finansministeren med Rette hævdede, at Landsoverskatteraadets Sammensætning i Virkeligheden tager Sigte paa hele Landets Forhold og derfor ikke kunde komme til at indeholde et kommunalt Element, som var tilfredsstillende for København og Frederiksberg. Efter Forhandling med Magistraten i København og Kommunalbestyrelsen paa Frederiksberg har jeg derfor foreslaaet en § 2, som man i Fjor ikke havde tænkt paa at sætte ind i Lovforslaget, hvorefter der baade for København og Frederiksberg paa lignende Maade vælges Udvalg til Afgørelse af mellemkommunale Beskatningsspørgsmaal. Da der ikke findes nogen Amtmand her, der kunde deltage, var det foreslaaet, at Indenrigsministeren skulde vælge et Medlem, der skulde være Formand, medens Kommunalbestyrelsen skulde vælge 2 Medlemmer. Under Lovforslagets Behandling i Folketinget blev der af københavnske Repræsentanter fremsat Ønske om og derefter stillet Forslag om, at Udvalget for Københavns Vedkommende skulde bestaa af en af Indenrigsministeren udnævnt Formand og 4 af Borgerrepræsentationen valgte Medlemmer. Jeg har ikke fundet noget at indvende der-